

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gregorio Theologo, & quòd illi ecclesias tradiderit Theodosius eiecto
Demophilo & iis, qui filium patri consubstantialẽ non eße docent. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

fuis ederet, ne opprimere videretur eos, si repente, religionem suscipiendam præciperet, nulla lege circumscripta, leges ex vrbe Thessalonica populo Constantinopolitano irrogauit: Considerabat enim istinc, velut ex arce totius imperij etiam, reliquis urbibus breui tempore notum fore rescriptum suum. Eo autem declarabat, se velle, vt vniuersi subditi eam religionem amplecterentur, quam Petrus apostolorum princeps Romanis ab initio tradidisset, quamque tum temporis Damasus Romæ, & Petrus Alexandriæ episcopus cõseruarent, & vt illorum duntaxat ecclesia diceretur catholica, qui Trinitatem diuinam equali honore colerent, qui diuersum sentirent, eos hæreticos appellari, inrestabiles esse, ac supplicio affici.

*Catholici quæ
habendi et qui
hæretici*

De Gregorio Theologo, & quòd illi ecclesias tradiderit Theodosius eiecto Demophilo & ijs, qui filium Patri consubstantialē non esse docent. CAP. V.

HAc lege lata, non multò post Constantinopolim venit: Tenebant autem illic adhuc ecclesias Arii sectatores, quibus præerat Demophilus: Gregorius verò Nazianzenus præsidebat ijs, qui Trinitatē cõsubstantialē profitebantur. Is in exigua quadam cellula cõtium suum colligebat, quæ per quosdam suæ fidei homines tum ipsi, tum ijs qui consimilem religionem amplectebantur, in domum præcatoriam constructa erat. Sed eadem postea templum vrbis effecta fuit præ cæteris illustre, estque non solum structuræ elegantia & maiestate, sed & euidenti quoque diuinæ apparitionis utilitate conspicuum. Etenim diuina vis manifestè hic apparens, tum per se, tum per somnium sæpe, multis, qui & morbis & varijs rerum casibus affigebantur opem tulit. Creditum autem est, hanc esse sacram virginem Mariam Christi matrem. In huius enim honorem templum extructum conspicitur. Porrò hanc ecclesiam Anastasian appellant (quod nomē resurrectionē significat:) ob id vt ego quidem puto, quòd Nicæni concilij dogma Cõstantinopoli per diuersa docentiū potētiam collapsum iam atque (vt ita dicam) intermortuum, per Gregorij

SOZOMENI HISTOR.

gorii prædicationem hic resuscitatum sit ac reuixerit. Seu potius (vt à quibusdam audiui, qui se ré veram referre asseruerabát) q̄ cōgregato ad cōcionē populo grauida mulier è sublimi porticu delapsa hic expirarit, eadēq; factis super ipsa cōmunibus omniū præcibus reuixerit, & vnà cū fœtu saluata sit. Ideoque ex miraculo diuinitus edito deinceps istā appellationē locus ille sortitus fuit. Atq; hac quidē de re eiusmodi rumor etiā hastenus durat: Imperator autē per nuncium Demophilo præcepit, vt aut ex Nicæni concilij decreto Religionē propagaret, & populū ad concordia reduceret, aut ecclesijs excederet. Ille verò conuocato populo, mandatū imperatoris exposuit, & in posterū diē se extra urbē concionaturum significauit. quandoquidem inquit diuina lex iubet, vt si vos ex hac urbe pellant, fugatis in aliam. Hæc cum præfatus esset, deinceps extra urbē concionatus fuit, & vnà cum eo Lucius, qui ab Arrianis quondam Alexandrinæ ecclesiæ præfectus fuit, qui expulsus, exul, vt dictum est, Constantinopolim cōcessit, ibiq; moratus fuit: Postquam igitur ecclesiam Demophilus reliquisset, ingressus Imperator preces fudit, & ex eo tempore qui consubstantialē trinitatem profitebantur, tépla recuperarunt. Erat autem hic annus, quo Gratianus quintus, Theodosius primum, Cons: fuerunt. quadragesimus scilicet, ex quo Arriani ecclesias occuparant.

*De Arrianis, & item de Eunomio tum florente,
& de libertate sancti Amphiloehij, qua ille
in oratione ad imperatorem usus est.*

CAPVT VI.

ADhuc autem isti, quia numero pollebant, Constantij atq; Valentis præiudicio freti, securius conueniebant, ac de deo eiusq; essentia publicè disputabát, & vt imperatoris animum pertentarent, eos subornabant, quos in aula suæ sectæ fautores habebant. Rebantur enim se obtenturos id quod proposuerant, cum ea considerat, quæ sub Constantio acciderát. Quæ quidē res & ecclesiæ catholicæ sectatoribus formidinē ac sollicitudinē incutiat, qui tamen nō minimè & hinc metuebát, q̄ cōsideratēt
quan-